

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. II. Pulchrum spectaculum videre introitum Regum Magorum,
adorantium Christum Jesum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

omni prudentiæ humanæ, & unico verbo, quòd non potius conciliaret contemptum, quàm reverentiam, persuadebat omnibus sanâ mente præditis, ipsos exantlassè rem contra rationem.

Necessariò igitur concludendum est, opus hoc esse totum divinum: quantum enim volueris, desuper philosophare; quò

penitius, maturius, accuratius rem expenderis, discussèris, ponderaveris, eò videbis clarius, impossibile esse, quòd infans JESUS potuisset assequi, ut tanta sibi exhiberentur à Regibus honorum obsequia; in medio tantarum sese circumdantium vilitatum & abjectionum omninò palpabilem, nisi verus fuisset Deus.

ARGUMENTUM.

Palchrum spectaculum videre introitum Regum Magorum, adorantium Christum JESUM.

ARTICULUS II.

Descriptio
admirandæ
fidei Magorum
adorantium
infantem
JESUM.

QUò conceditis magni Principes, quos intrare video hoc stabulum? *Adorare venimus infantem reclinatum in hoc præsepio.* Sed vos, qui Monarchæ estis, nonnè intuemini, non esse hoc palatium alicujus Regis, qui major sit vobis, ut mereatur, tantis a vobis affici honoribus? Haud refert, nos tamen *venimus adorare eum.* Hem! quid aspicitis in ipso adoratione dignum? Nonnè cernitis extremam hanc paupertatem, hanc paleam, hunc fimum, hunc fimum, hunc locum despectum; an arrideant hæc vobis ceu templum, in quo resideat Majestas, quæ vestras mereatur adorationes? *Nos accurrimus eo nomine ex Oriente, ad divinos ipsi reddendos honores.*

Verùm an creditis ipsum

Deum, an omnipotentem Creatorem mundi, quando propriis vestris intuemini oculis ipsum impotentissimum & abjectissimum inter omnes filios hominum? Siquidem vix unus ex illis eò redigitur miseræ, ut nasci in stabulo contingat ipsum. *Nos venimus adorare eum veluti verum DEUM.* Sed ubi sunt notæ divinitatis ejus? ubi est folium ipsius gloriæ? ubi sunt legiones Principum cœlestis curiæ ipsum circumdantium? ubi est ille splendor, illa magnificentia, non separabilis à majestate Dei? *Nos non cernimus penes ipsum, nisi pauperem virum, & pauperem feminam, & duo animalia, & venimus adorare eum seu verum DEUM.*

Itane? vos, qui estis Principes, ita vestri obliviscimini dignitatis?

Matth. 2.

gnitatis? Vos, qui estis sapientes, ita vestram vos abdicatis sapientiam, non considerantes, propriam ipsius patriam nullo ipsum habere loco? an ignoratis, ab omnibus ipsi denegatum diversorium, ac proin compulsum venire ipsum in desertum hoc stabulum, ut suum hic faceret introitum in mundum? Nonne videtis, nec unicum ex tota civitate Bethlehemi, cui melior de ipso esse debet notitia, quam vobis, vel minimam afficere ipsum veneratione ac reverentiam? *Nos venimus ex Oriente, ut adoremus eum, & supremos ipsi DEO debitos impendamus honores.*

An fortasse cernitis prodire ex oculis ipsius, sicut de Augusto spargitur, radios majestatis & gloriæ, qui concutiant vos tremore coram ipso: *Diffluere cernimus ex illis lachrymas, & venimus adorare eum, nosque prosternere ad pedes ejus.* An inusitata forsan ex ore ejus dimanans vos capit facundia, quæ persuadeat, ut humilietis vos coram ipso? an ergo cognoscitis, ipsum omnipotens esse Verbum Patris, quod totum hoc universum traxerit è fundo nihili virtute sui Verbi? *Nos audimus planctus & vagitus aliusque infantis, quos frigus & mala, quæ patitur, ex ipso extorquent ore; & ardens experimur desiderium prosternendi nos ante ipsum, demisso in terram vultu, & venerandi ipsum profundissimis adorationibus.*

Quid ergo est tandem, quod Solum lumen divinum incirabat Magus ad faciendum, quod fecerunt. exstimulet vos ad conficiendum opus tam inusitatum, tamque inauditum in Principibus sapientiam excultis, & eximio instructis iudicio, ubi vos estis? suntne splendores magni cujusdam luminis, totum ipsius palatium adimplentis, quo vestri offundantur, offendantur & offuscentur oculi? *Non, nam locus est horrens tenebris & inamans.* Estne vox & clangor tubarum canorus, qui ipsius annuntiet & evulget gloriam? *Non, nam magnum est silentium, & solitudo profundissima.* Suntne ergo geminæ illæ personæ, stipantes latus ipsius, quæ verba faciant vobis, vobisque persuadeant, ipsum esse Deum? *Non, nam amba suos in infantem defixos tenent oculos, & obmutescunt.* Sed & nobis verba desunt, quibus explanemus ipsi affectus cordis nostri: Venimus autem adorare eum velut DEum nostrum, prosternere nos ad pedes ipsius, velut summi Regis nostri, & offerre ipsi munera, nostra velut homagia, & servitutis nostræ indicia, submissionis nostræ testimonia.

Christiane, qui legis has Christianis e-rubescendum est, quod non adorent Jesum Christum in templis suis. lineas, quantum hic vides spectaculum? ad hoc quid dicis prodigium? an nondum tibi satis persuasum est, divinum hunc infantem verum esse DEum, qui suam potentiam creavit te, quique

que eo nomine descendit de cœlo in terram, ut suâ redimeret misericordiâ? Tua est insensibilitas, tua stupiditas, quòd non movearis exemplo magnorum horum Principum, ut veneris ipsum sicut illi, profundis adorationibus: Si fuissetis ex ipsorum comitatu, fecissetis sicut ipsi, modò quid facere possumus, nisi quòd approbemus & ratam habeamus ipsorum devotionem ac zelum?

Quid faciendum est Christianis, qui nòrunt eundem Jesum Christum nunquam non dignari manere nobiscum in sanctissimo Eucharistiæ Sacramento? Itane? non id tibi sumas, id subeas difficultas, ut exeas è domo tua & adeas Ecclesiam, ad adorandum ipsum in suo tabernaculo; cùm Reges ab extremis mundi accesserint plagis, ad adorandum ipsum in stabulo? Vos, Christiani, qui vivitis in plena meridie fidei, quàm devotio plurimum, quàm sedecim sæculorum confirmavit, quàmque lumina, cognitiones & scientiæ decies centenorum millium Doctorum illustrârunt; vos illum non agnoscatis velut vestrum DEum in majestate templi sui; cùm Reges, qui illum nondum adorari viderant ab ullo homine in mundo, ipsum agnoverint & adoraverint repositum in paupere præsepio.

Injuriam mihi facis, inquires: Videretur, Christum non frequentare Ecclesiam, ut ibi adorent Christum Jesum. vado enim ad Ecclesiam & adoro Jesum Christum, velut Deum meum in sanctissimo Sacramento. Haud ignoro, te irè ad Ecclesiam; sed an credere possum, concedere te illuc ad ipsum adorandum, dum video, sanctum hunc locum te frequentare minore cum reverentia, quàm frequentant conclave viri alicujus honorati? Nonnè diceretur tibi potius, te venire illuc, ut ipsum contempnas, dum conspicitur, te ibi permanere absque modestia & absque reverentia, te ibi blaterare liberè velut in plena platea, te ibi verba quoque facere de rebus profanis; sed neque videri, te percipere, ipsum tibi esse præsentem? Estne hoc, quod tu nuncupas, adorare teipsum velut Deum tuum? Consule cor tuum, & perpende seriò, quid agatur tecum in temetipso. Nonnè verum est, non esse affectum Religionis, nec impulsus veræ pietatis, quæ ducat te ad Ecclesiam, sed consuetudinem & meram cæremoniam, ut facias id, quod faciunt & alii? Nonnè verum est, quòd dum ibi peraguntur formidanda mysteria, tam parum mente intendas DEO, tamque parum moveatur exin anima tua, ac si perficeres opus quoddam indifferens? Et audeas adhuc dicere, te quærere Christum Jesum in templo

M m

suo,

fuo , ut adores ibi illum ceu DEum tuum ?

Quomodo oporteat vere adorare Deum ?

An probè nôsti, quid sit adorare ? an nôsti, id esse supremam DEI agnoscere majestatem ; infinitam, quam in te habet, potestatem ; absolutam, quâ subderis ipsi, subjectionem ; & in hac confessione te profundissimè coram ipso humiliare, cum sincera & candida agnitione tui nihili ? Optarem ergò videre te in statu & habitu corporis humillimo, & maximè ad omnem venerationem, quantum fieri potest, composito. Optarem ergò interiora tua, & cor tuum magis adhuc humiliari & annihilari, coram formidanda hac majestate ; animum tuum non revolve- re cogitationes alias, nisi quæ excitare possent fidem ipsius, ut credat firmiter, quòd jam non credit, nisi socorditer ; mentem tuam & affectum tuum accendi totum ardoribus divini amoris

fui. Optarem denique intueri te ita collectum in temetipso, ita intentum & defixum Deo soli, ut non absimilis esses Angelis in cælo, adorantibus ipsum cum timore & tremore : adorant Dominationes, tremunt potestates. Et tunc crederem, te eo nomine venisse, ut adorares ipsum cum reverentia in templo sancto suo.

Sed redeo ad vos, magni Principes, quos prostratos adhuc video ante præsepe infantis JESU, quique monstrastis nobis exemplum adorationis perfectissimæ ; nonnè adhæc dicitis nobis motiva efficacia, quibus exstimulati estis ad exhibendos ipsi tantos honores, videntes ipsum in loco tam vili & abjecto ? *Vidimus stellam ejus in Oriente, & venimus adorare eum ?* Percuperem igitur nôsse, quid sit hæc stella, quæ tam mirabiles effectus in ipsis potuit operari ?

ARGUMENTUM.

*Admiranda cæli facula, quæ deduxit Reges in stabulum Betle-
miticum, ad adorandum ibi JESUM Christum.*

ARTICULUS III.

Cælum est magnus liber, & alia sunt characteres.

Volumen ingens est cælum, ubi dextera DEI exarare complacuit veritates adeò sublimes & abstrusas, ut si legere possemus radios hos luminis, quibus significantur, characteres,

universa natura nihil haberet arcani, cujus perfectum non haberemus notitiam. Carpophorus, qui oblectabatur plurimum studio Astrologiæ, quique cum longo tempore indagasset natu-
ram,